

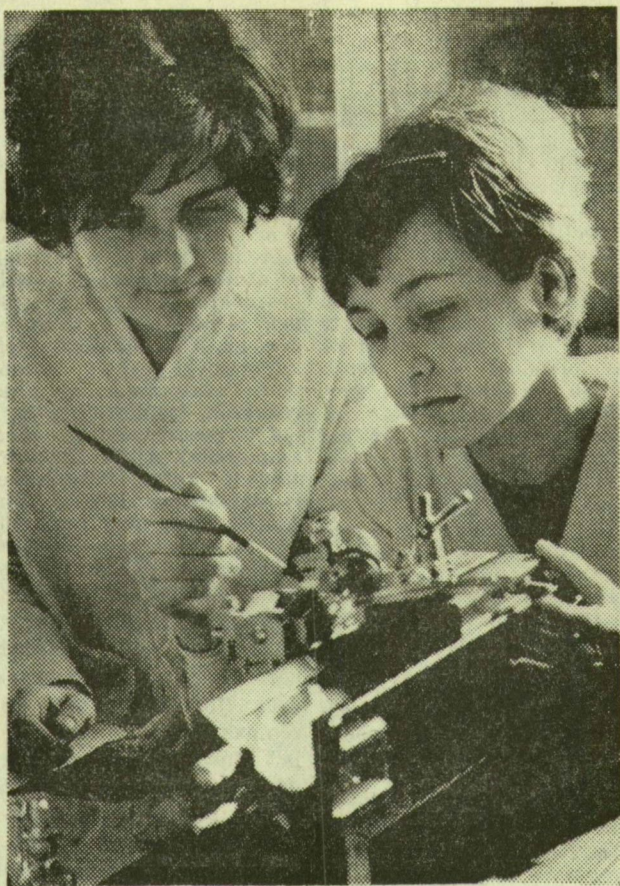
Fejlesztik az épület- és lakásszerelvények gyártását

A KGM miniszteri értekezlete hétfőn a Mosónmagyaróvári Fémszerelvénygyár helyzetével, a szerelvénygyártás fejlesztésével foglalkozott. Ez a vállalat látja el az országot épület- és lakásszerelvényekkel. Összesen 750 féle típust gyártanak, s ennek — mint az értekezlet elé terjesztett jelentés megállapítja — mintegy 70 százaléka eléri a nemzetközi színvonalat.

A vállalat több jelentős intézkedést tett, hogy az építkezéseket és a lakosságot jobban el tudja látni szerelvényekkel, bár valamilyen igényt még most sem tud kielégíteni. A gyár vezetői a miniszteri értekezleten foglalkoztak a termékeik

minőségét érintő bírálatokkal. Elismerték, hogy több fajta szerelvényük minősége a legutóbbi időig nem volt kielégítő. A gyár vezetői bejelentették, hogy a negyedik ötéves terv folyamán megszüntetik budapesti és esztergomi telepüket, ugyanakkor Csornán és Szolnokon nagymértékben bővítik a termelést. Csornán rövidesen megkezdí működését a vállalat öntödéjét.

A miniszter a jelentést elfogadta. Határozatában felhívta a vállalat vezetőit, hogy gyorsítsák a gyártmányfejlesztést, a többi között el kell érniük, hogy 1971-ben mind mennyiségben, mind minőségben kielégtessék a vásárlók igényeit.

Somogyi Károlyné felvétele

Emeletes bosszúságok

Nagyon rosszak a szegedi liftek

A liftpanasz örökzöld téma. Nem ok nélkül, hiszen Budapesten vagy a vidék nagyobb városában. Szegeden is mindig akad hiba ezekkel a szerkezetekkel. Most más is aktuálissá teszi a felvonókról való medítalást: Szeged minden bizonnyal „liftkorszakhoz” érkezett. Egyik évről a másikra megtöbbszörödik a középmagas házak száma, a jelenleg városban működő kb. 140 helyett 1971–1972-ben jóval több mint 250 liftet találunk majd.

Éppen ezért érdemes a jelenlegi helyzetet szemügyre venni és következtetni a jövőre.

Összesen hárman

Az Ingatlankezelő Vállalat gondozásában 24 „élő” felvonó tartozik. Van közöttük vadonatúj és jó 35–40 éves egyaránt. Az egyébként nem boszorkányos szerkezetek — amelyek mégis nagyon sok javítanivalóval, bajjal járnak — összesen három karbantartó jut. Az IKV művezetője, Ernt János meglehetősen lehangoltan említette, hogy még liftkezelő szakmunkásuk sincs. A három ember közül a felvonók tudományát egy segédmunkás sajátította el a legjobban; most melléje beosztottak két villanyszerelőt, hogy elsajátítsák a mesterséget.

— Eddig minden régi liftet felújítottunk a Horváth Mihály utca 9. számú házban található kivételével — mondja Ernt János. — Persze ezek a javítások véglegesen nem oldották meg a gondot. Nem megfelelő az alkatrészellátás, sőt előfordul, hogy az újonnan szerelt készülék gyári hibás.

— Tudna példát mondani? — Igen, a Lenin körút 40. számú, új, kilencemeletes lakóházban a vadonatúj lift azért használhatatlan, mert úgynevezett csikómágnese rossz. Rossz volt, amikor a gyárba beszerelték, de nem nyúlunk hozzá, majd a felvonógyár kicseréli.

Csak az a kérdés, mikor? A házban már november óta laknak, s éppen a felsőbb emeleteken sok az idős, nehezen mozgó ember. S a lift még tulajdonképpen sohasem volt jó. Egyenesen felháborító, hogy a felvonógyár hibás szerkezetet szállított, s szerelt be, s most hónapról hónapra halasztgatja kicserélését megfelelőre.

Végleges hibák

Melyek a leggyakoribb hibák? — kérdezem a szakembereket. Az — felelték —, hogy a liftek nem bírják a

nagyobb igénybevételt, a nagyobb forgalmat, s megcsúsznak, leállnak. Gyenge az ajtócsapó rendszerük, hamar kikopnak, nagyon érzékenyek a szokásosnál erősebb behatásokra.

Péter László, a Tisza-parti Sellő-ház negyedik emeletének lakója:

— Öt esztendeje lakom a hétemeletesben; minden héten előfordul, hogy szombaton és vasárnap, a legforgalmasabb napokon kint a tábla: „A lift nem működik”. Mint megtudtam, azért, mert a fokozott használat következtében megcsúszik a kötel, s a fülke nem áll pontosan a megkívánt szinten. Nagyon bosszantó, mert akkor nincs felvonó, amikor kellene.

Joós István, az építőipari munkásszállás gondnoka:

— Két lift van az épületben, s mind a kettővel nagyon sok baj volt már. A tíz, személyesünk másfél hónap után, 1968-ban elromlott, s azóta csak most, 1970 februárjában, több mint másfél esztendő után sikerült megjavítani! Hiába volt garancia, a gyári szerelő nem nagyon izgatták magukat, természetesen elmúlt a garanciális idő. Nekünk kellett felmenni Budapestre, és szó szoros értelmében „beszerezni” egy csúszócspagyat, hogy a sok száz ember érdekeit szolgáló berendezést végre használni tudjuk!

— Hogy-hogy ennyi ideig váratott magára a javítás?

— Tapasztalataink szerint a felvonógyár szerelői nem győzik a munkát. Előfordult, hogy távirati kérésünkre két hónap vagy hetek múlva jelentek meg Szegeden... Ha a lift jó, a szervizszolgálat az egyszerű szemrevételezésből áll csupán.

Javítószolgálat Szegeden?

Aligha vitatható, hogy a szegedi régi vagy új liftek — az ország legtöbbjéhez hasonlóan — nem valami korszerű, üzembiztos berendezések. Szakemberek szerint a bajt elsősorban a durvább ajtócsapkodás, a túl erős igénybe vétel, s a gvengealkatrészek okozzák. S még valamit: Szegeden nincs

megfelelő karbantartó-javító apparátus. Sajnos, gyors változás nem várható a magyar felvonótechnikában, s az sem remélhető, hogy a közönség ezentúl majd kesztyűs kézzel bánik vagy netalán „kikíméli” a felvonókat.

Tehát ezentúl is sokáig állnak a szegedi liftek? Növekvő számuk arányában több bosszúságot jelentenek majd? Talán nem. A biztató fejleményről Takács János, a városi tanács vb építési osztályának vezetője beszélt: a Szegedi Építőipari Vállalatnál önálló felvonókarbantartó és javítrészleg hoznak létre. A tanács túljutott a tárgyalások nehezen, s kialakult az új szolgáltatóegység körvonala is. A tervek szerint még az idén megalakul a javítrészleg, a hajtómű és felvonógyár patronálásával. 50–80 fő kezd dolgozni úgy, hogy a jövő esztendő közepén már saját erejéből is megelhessen a szegedi felvonó-javító részleg. Sőt, melyet nemcsak a város gondjainak elhárítására szántak, hanem egész Dél-Magyarországra kiterjeszti majd működését.

Hogy mit várhatunk a saját liftszerelőinktől? — Minden bizonnyal azt, hogy a szegedi renitens felvonók több időt töltenek majd hasznos szolgálatban, mint eddig.

Matkó István

Tavaszdik a gyümölcsösökben

Metszik, gallyazzák a fákat

A szegedi járás Duna-Tisza közli homokföldjein — ahol levonulóban vannak a belvizek és csak foltokban látszanak — megkezdődtek a tavasz előtti mechanikai munkák. A nagyüzemi őszi-barackosokban és a házak körüli kertekben is gallyazzák, metszik a fákat. A nagy-kiterjedésű szatymazi őszi-barackosokban és a házak körüli kertekben is gallyazzák, metszik a fákat. A nagy-kiterjedésű szatymazi őszi-barackosokban és a házak körüli kertekben is gallyazzák, metszik a fákat.

Bordány határában, a Munkásor Termelőszövetkezetben a kedvező időt kihasználva már serényen dolgoznak a munkacapatok a közös gazdaság százöt holdas

gyümölcsösében. Gyümölcsösük fele fiatal telepítésű őszi-barackos, amely tavaly fordult termőre. A szövetkezet szakemberei a telepítéskor messzemenően figyelembe vették a hazai és a világtalpi igényeket. Mivel árújukat biztonságosan és jó áron akarják értékesíteni, ezért főleg versenyképes sárga húsú fajtákat termelnek, köztük a nagyon keresett Bársonypirt és Aranycsillagot. Ezek a még újnak számító fajták máris méltó versenytársai a legjobb külföldi őszi-barackoknak. A szövetkezetben arra is törekednek, hogy egész idényben szállíthassanak illatos gyümölcsből a piacokra.

Az ideológiai munka és a pártszervezetek

A pártban folyó ideológiai tevékenység fontos és szerves része a párt-alapszervezetekben történő ideológiai munka. A pártszervezetek ideológiai tevékenysége javult, de még nem vált rendszeres és folyamatos tevékenységgé. Nem fogja át az ideológia minden területét és kérdését.

Van olyan tapasztalat, hogy a pártszervezetekben folyó ideológiai tevékenységet éppen hogy csak megemlítik. Sok párttagnak is az a véleménye, hogy a felsőbb szervek majd eldöntik ezeket a kérdéseket, és utána a pártszervezetekben megmagyarázzák.

Az igaz, hogy a főbb ideológiai problémák nem elsősorban a pártszervezetekben dőlnek el, azonban ebben a munkában nagy segítséget tudnak adni a pártszervezetek. Az ideológiai munka igen fontos részének tartjuk az alapszervezetekben folyó ideológiai tevékenységet. A pártban minden szinten foglalkozni kell az ideológiai kérdésekkel. Itt nincs és nem is lehet valamiféle előjog, csak munkamegosztás lehetséges és szükséges.

Ebben a munkamegosztásban nincs megnyugtatóan tisztázva a párttagság körében az alapszervezetek helye és szerepe. Nincs tisztázva többek között az sem, hogy a pártszervezetek — a pártoktatás mellett — mikor és milyen ideológiai kérdésekkel foglalkozzanak. Kell-e ehhez központi határozat vagy „felsőbb” utasítás, illetve miben kell feltétlenül megvárni és figyelembe venni a felsőbb pártszervek állásfoglalását.

Felmerül a kérdés, hogy az ideológiai vitába beleszólhatnak-e a pártszervezetek, s hogyan és milyen formában? Vagy csak a már eldöntött kérdések magyarázata a feladatuk? Ki adjon választ a helyi ideológiai kérdésekre, illetve mely pártszerv foglaljon benne állást?

Szerintünk az ideológiai munkában a pártszervezeteknek több irányú feladatuk van. Itt most csak két fontos feladatra hívjuk fel a figyelmet: A pártszervezetek terjeszték, magyarázzák a marxizmus-leninizmus elméletét. A párt politikáját értessék meg és fogadtassák el a párttagokkal és pártönkivűliekkel. — Vegyenek részt az ideológiai vitában. Közvetítsék a felsőbb szervek felé a párttagság véleményét, tisztázzák a helyi kérdéseket.

Amikor ideológiai kérdésekről folyik a vita, mindig felvetődik, hogy van-e pártszervezetnek erre ereje és felkészültsége. Ha beleszól az ideológiai kérdések vitájába, nem több lesz abból a kár, mint a haszon; azaz a rosszul, helytelenül megfogalmazott válasz. Egyesek szerint ez még csak tovább növelné a vitatott kérdések számát. Van olyan nézet is, hogy azokban a pártszervezetekben, ahol több az értelmiségi foglalkozású párttag, lehet ideológiai vitákat rendezni, ahol pedig nincs ilyen, vagy alig van, ott nem lehet. Ha ez abszolút értelemben igaz lenne, akkor a termelés területén levő pártszervezeteknek ideológiai kérdésekkel nem is kellene foglalkozni. Azt persze nem tagadjuk, hogy a felkészültség befolyásolja az ideológiai munkát.

Az ideológiai vitákban a pártszervezeteknek megvan-e a „tévedési” joguk, vagy ez csak az ideológiai munkával „hivatásosan” foglalkozóknál áll fenn? Az igaz, hogy alapszervezeti szinten közvetlenebb a tévedések hatása, az eldönthető kérdések súlya is lényegesen kisebb, mint a felsőbb szervek, illetve az ott dolgozó és ideológiai munkával foglalkozók esetében. Másrészt nem szükséges minden vitatott kérdésben a pártszervezeteknek a vitát lezárva állást foglalniok.

Mint látjuk ebből a néhány problémából is, sok a megválaszolatlan és vitatott kérdés. Bizonyos pártszervezetekben nagy az ideológiai bátortalanág, amely aztán az esetek nagy részében gyakorlati bátortalanágot is eredményez a pártmunkában.

Ha vizsgáljuk a szegedi járás pártszervezeteinek folyamatos és jelenlegi ideológiai tevékenységét, akkor a következő képet kapjuk: az MSZMP KB ideológiai irányelveinek megjelenése után (1965) fellendülés volt tapasztalható. Ebben az időszakban nagy volt a párttagság érdeklődése és igénye. Ez párosult a felsőbb pártszervek, illetve a járási bizottság kezdeményezésével és ösztönzésével.

Olyan fontos ideológiai témákat tűztek napirendre a pártszervezetek taggyűlései, mint az ideológia és a gazdaság kapcsolata; a szocialista hazafiság és az internacionalizmus; a vallásos ideológia hatása; a fellazítás taktikája; a nemzetközi munkásmozgalom néhány ideológiai kérdése. Ekkor tisztázódtak vitás kérdések és a párttagság megnyugtató választ kapott. Ez a fellendülés azonban lelassult és a pártszervezetek túlnyomó többségében 1966 óta megint évek telnek el, hogy gazdaságpolitikai kérdések kivételével ideológiai kérdésekkel önállóan foglalkoznának. Ehhez hozzá kell tenni, hogy a járási bizottság sem kezdeményezte eléggé és több segítséget is adhattunk volna e téren a pártszervezeteknek.

A fellendülés megtörésének többek között az az oka, hogy az alapszervezeti párttitkárok nagy többsége nem mer vállalkozni az ideológiai kérdésekkel való foglalkozásra. Másrészt jelentős részüknek nincs megfelelő felkészültsége. Ehhez még hozzá kell tenni, hogy az új gazdaságirányítási rendszerre való felkészülés, majd a végrehajtás a gyakorlati problémák sokaságát vetette fel és a pártszervezetek mindenekelőtt ezekkel foglalkoztak.

A párttagság körében van igény és érdeklődés az ideológiai kérdések iránt. Választ várnak egy sor kérdésre, azonban jelenleg nem, vagy csak alig elégtit ki az ilyen igényeket. Ezáltal ellentmondás keletkezett az alapszervezetekben az igény és a kielégítés lehetősége között. Úgy véljük, ez az ellentmondás sokáig nem tartható fenn.

Az úgynevezett régi ideológiai kérdések mellett az új gazdaságirányítási rendszer bevezetésével újak is felmerültek, illetve új megfogalmazásban vetődnek fel. A pártszervezeteknek ezekre is megfelelő választ kellene adni. Az országos tapasztalatok elemzésére időben sor kerül, d a pártszervezetek addig nem várhatnak a válasszal.

SZABÓ LAJOS,
szegedi járási pártbizottság osztályvezetője

KEDD,
1970. FEBRUÁR 10.

DÉLMAGYARORSZÁG 3